ואם נקבה ואין לו סימן שיר
[illegible]ס הוא זכר ודאי אן
[illegible]ראית לעולם ומי שאין לו
לא [illegible] ולא נקבות אלא אטום
הוא הנקרא טומטום וגם הוא
[illegible]ן ואם נקרע הטומטום ונמצא
זכר הרי הוא כזכר ודאי ואם נמצא
נקבה הרי היא נקבה וטומטום
ואנדרוגינוס שהיו בן כ׳ שנה ויום
אחד הרי הן בחזקת גדולים והם
שנזכר כחם בכל מקום חרש וח׳
וחרשת האמורין בכל מקום הם
האלמים שאינן שומעין ולא מדברי׳
אבל מי שמדבר ואינו שומע ואפי׳
היתה חרשת או שוטה וקדשה
[illegible] הרי היא אשת איש גמורה
ואם תהיה בת שליש שנים ויום
אחד [illegible]ות כביאה מדעת
אב[illegible] וכן אם קדשה אביה
ביאה אינה מקודשת כנערה הג׳
שאין לאב בה רשות והרי הוא
כמי [illegible] שאין מתקדשו׳
אלא לדעתן וכן אם השיאה אביה
ונתאלמנה או נתגרשה בחייו הרי
היא ברשות עצמה ואע״פ שעדין
היא קטנה כיון שנשאת אין לא׳
לאביה רשות בה לעולם שקידש
קידוש שתבעה שלא לדעת אביה
אינה מקודשת אפי׳ נתרצה האב
אחר שנתקדשה ואפי׳ נתאלמנה
או נתגרשה מאותן קידושין אינה
אסורה על הכהן ובין היא בין אבי׳
[illegible]ו קבל בין שנתקדשה לפניו
בין שלא נתקדשה בפניו אינה
מקודשת היתה הכת ספק אם
[illegible] קידשה אביה שלא

לדעתה בין שקדשה
היא עצמה שלא לדעת
אביה הרי זו מקודשת
בספק לפי׳ צריכה גט
מספק יש לאיש לעשו׳
שליח לקדש לו אשה
בין אשה פלונית בין אש׳
משאר הנשים וכן האש׳
הגדולה עושה שליח
לקבל קדושיה בין מאיש
פלוני בין משאר האנשי׳
וכן האב עושה שליח
לקבל קדושי בתו כשהי׳
ברשותו ואומ׳ אדם
לבתו הקטנה צאי וקבלי
קדושיך כל העושה
שליח לקבל הקדושין
צריך לעשותו בעדים
אבל האיש העושה
שליח לקדש לו אשה
אינו צריך לעשותו בעדי׳
שאין לעדים בשליחות
לא להודיע אמתת
הדבר לפי׳ אם הודו ב׳
השליח והמשלח אין
צריכין עדים כמו שליח
גט וכמו שליח שהרש׳
שהרשהו להפריש
לו תרומה וכיוצא בהן
בכל שלוחו של אדם
כמותו ואינו צריך עד׳
עדים השליח נעשה
על פי אם עשה שנים
שלוחיו לקדש לו
אשה והלכו וקדשו
אותה הזהן שלוחיו

הן הן עדיו ואינן צריכין לק׳
לקדשה לו בפני שנים אחרי׳
הכל כשרין לשליחות חוץ
מחרש שוטה וקטן לפי ש׳
שאינן בני דעת והגוי לפי ש׳
שאינו בן ברית ונא׳ כן תרימו
גם אתם לרבות שלוחכם ומה
אתם בני ברית אף שלוחכם
בני ברית להוציא את הגוי
אבל העבד אע״פ שהוא נעשה
שליח לדבר שבממון הרי
הוא פסול בשליחות הקדושי׳
והגרושין לפי שאינו בתורת
גטין וקדושין שליח האיש
שקדש אומ׳ לה הרי את
מקודשת לפלוני בכסף זה או
בשטר זה ואם שליח האש׳
הוא שמקבל הקדושין אומ׳
לו הרי פלני ששלחה אותך
מקדשת והוא אומ׳ לו נקדשת
לך או ארסתיה לך או נתתיה
לך לאשה וכל כיוצא בזה וכן
המקדש על ידי האב אומ׳ לו
הרי בתך מקודשת לי והוא
אומ׳ לו קדשתיה לך ואם
אומ׳ לו האב או השליח הן
דיו ואפי׳ שתק ואם היו
עוסקין בענין ונתן לאב או
לשליח ולא פירש ולא אמ׳
דבר דיו ואם קדש בשטר
אינו כותבו אלא מדעתה או
מדעת השליח וכן בכל
הדברים כלם של קדושין
האיש עם האשה כדין
השליח עם שליח או עם
האב מצוה שיקדש אדם

אישתו בעצמו יתר מעל ידי
שלוחו וכן מצוה על האשה
שתקדש עצמה בידה יתר
מעל ידי שלוחה ואעפ״ שיש
רשות לאב לקדש בתו כשהי
קטנה וכשהיא נערה לכל מי
שירצה אינו ראוי לעשות כן
מצות חכמים שלא יקדש ז
אדם את בתו כשהיא קטנה עד
שתגדיל ותאמר בפלוני אני רוצ׳
וכן האיש אין ראוי לקדש לו
קטנה ולא יקדש אשה עד
שיראנה ותהיה כשרה בעיניו
שמא לא תמצא חן בעיניו ״
ונמצא מגרשה או שוכב ע
עמה והוא שונאה המקד׳
בביאה הרי אלו קדושי תורה
וכן בשטר מתקדשת בו מן
התורה כשם שנגמר ומגרש
שנא׳ וכתב לה ספר כריתות
כך גומר ומכניס וכן הכסף ד׳
דין תורה ופירושו מדברי
סופרים שנא׳ כי יקח איש ז
אשה ואמרו חכמים ליקוחין
אלו בכסף שנא׳ נתתי כסף ז
השדה קח ממני אעפ״
שעקר הדברים כן הוא נהגו
כל ישר׳ לקדש בכסף או
בשוה כסף וכן אם רצה לקד׳
בשטר מקדש אבל אין מקד׳
מקדשין בביאה לכתחלה
ואם קדש בביאה מכין אתו
מכת מרדות כדי שלא יהא
דבר זה מרגל לזנות וידמה
לקדשה שהיתה קודם מתן
תורה וכל המקדש אשה ש

שומע או שומע ולא
מדבר הרי הוא ככל אדם
ואיש ואשה שהן שלמי
בדעתן ואינן לא חרשין
ולא שוטין הם הנקראים
פקח ופקחת נמצאו כל
השמות שבארנו ענינם
בשני פרקים אלו עשרים
שמות ואלו הן קדושין ״
ערוה שניה איסורי לאוין
איסורי עשה קטנה מע׳
בוגרת אילונית גדולה
סימן התחתון סימן העליון
קטן סריס חמה סריס
אדם אנדרוגינוס טומטום
חרשים פקחים שיסד
כל השמות האלה לעיניך
תמיד ואל יליזו מעיניך
כל ענינים כדי שלא
נהיה צריכים לבאר ענין
כל שם מהם בכל מקום
שנזכור אותם ״

פרק שלישי כיצד

האש
מתקדשת אם בכסף יהו
מקדש אין פחות מפ׳
מפרוטה כסף או משוה
פרוטה אומ׳ לה הרי את
מקודשת לי או הרי את
מאורסת לי או הרי את
לי לאשה בזה ונותנו לה
בפני עדים והוא שיהו
שאומר דברים שמשמ׳
שמשמען שקנה אות׳
לו לאשה והוא שיתן
לה הכסף נתנה היא

ואמרה לו הריני מקודשת לך הרי
מאורסת לך הריני לך לאשה
או בכל לשון הקנאה אינה מקודש׳
וכן אם נתנה היא לו ואמר הוא אינה
מקודשת נתן הוא ואמרה היא הרי
זו מקודשת בספק ואם קדש בשט׳
כותב על הנייר או על החרס או על
העלה ועל כל דבר שירצה הרי את
מקודשת לי הרי את מאורסת וכו׳
כיוצא בדברים אלו ונותנו לה בפני
עדים וצריך שיכתוב אותו לשם
האשה המתקדשת בנט ואין כותבי
שלא מדעתה כתבו שלא לשמה
או לשמה שלא מדעתה אעפ״ ״
שנתנו לה מדעתה בפני עדים
אינה מקודשת ואם קדש בביא׳
אומר לה הרי את מקודשת לי או
הרי את מאורסת לי וכל כיוצא ח׳
בזה או הרי את לי לאשה בבעילה
זו ומתיחד עמה בפני עדים ובועל׳
והמקדש בביאה דעתו על גמר
וכשיגמור ביאתו תהיה מקודשת
וכן שבא עליה כדרכה וכן שבא
עליה שלא כדרכה הרי זו מקודש׳
הדברים שיאמר האיש כשיקדש
צריך שיהא ענינם שהוא קונה
אשה לא שיהא ענינם שתקנה
עצמו לה כיצד הרי שאמר לה
או כתב בשטר שנתנו לה הריני
בועליך הריני ארוסך הריני אישך
וכל כיוצא בזה אין כאן קדושין
כלל אמר לה או כתב לה הרי את
אשתי או ארוסתי או הרי את
קנויה לי הרי את שלי הרי את
ברשותי הרי את זקוקה לי הרי
לקחתיך הרי את חופתי וכל כיוצ׳

2

מקודשת לי בהנאת זמן שארויח
לך במלוה זו שהיתה בידך כן ויכן
יום ואיני תובעה ממך עד זמן פלוני
הרי זו מקודשת שהרי יש לה הנאה
מעתה להשתמש במלוה זו עד סוף
זמן שקבענו ואסור לעשות כן
מפני שהוא כרבית ופירשו רבו' בהלכות
מלוה דברים שאין ראוי לשומען
אמ' לה הרי את מקודשת לי בפרוטה
זו ובחוב שיש לי אצלך הרי זו
מקודשת וכן אם אמר לה במלוה
שיש לי אצלך ובפרוטה זו הרי זו
מקודשת היה לו חוב ביד אחרים
ואמ' לה הרי את מקודשת לי בחוב
שיש לי ביד זה במעמד שלשתן
הרי זו מקודשת קדשה בפקדון
שיש לו בידה או בשאלה שהשא
שהשאילה אם היה הפקדון והש'
והשאלה או שוה פרוטה מהם
ברשותה קיים הרי זו מקודשת
אמ' לה הרי את מקודשת לי בשכר
שאדבר עליך לשלטון ודבר עלי'
לשלטון והניח השלטון ולא
תבעה אינה מקודשת אלא אם כן
נתן לה פרוטה משלו שההנאה
הבאה לה מדבריו הרי היא כמלוה
והמקדש במלוה אינה מקודשת
הרי את מקודשת לי במלאכה זו
שאעשה עמך ועשה עמה אינה
מקודשת אלא אם כן נתן לה פרוט'
משלו לפי שהשכירות זכות בה
הפועל מתחלה ועד סוף כל זמן
שעשה מקצת מן המלאכה יזכה
במקצת מן השכר ונמצא השכר
כלו מלוה והמקדש במלוה אינה
מקודשת האשה שאמרה תן דינ'

לפלוני כמתנה ואקדש אני לך ונתן
ואמ' לה הרי את מקודשת לי
בהנאת מתנה זו שנתתי על פיך
הרי זו מקודשת שאע"פ שלא
הגיע לה כלום הרי נהנית ברצונה
שנעשה ונתנה לו פלוני בגללה
וכן אם אמרה לו תן דינר לפלוני
כמתנה ואתקדש לו ונתן לו
וקדשה אותו פלוני ואמר לה הרי
את מקודשת לי בהנאת מתנה
זו שקבלתי ברצונך הרי זו
מקודשת אמ' לה הילך דינר
זה מתנה והתקדשי לפלוני וק'
וקדשה אותו פלוני ואמ' לה הרי
את מקודשת לי בהנאה זו שהגיע
אליך בגללי הרי זו מקודש' אע"פ
שלא נתן לה המקדש כלום
אמרה לו הילך דינר זה מתנה
ואתקדש לך ולקחו ואמר לה
הרי את מקודשת לי בהנאה
זו שקבלתי ממך מתנה אם
אדם חשוב הוא הרי זו מקוד'
שהנאה יש לה בהיותו נהנה
ממנה ובהנאה זו תקנה עצמ'
לו האומר לאשה התקדשי
לי בדינר והרי זה משכון בידך
עד שאתן הדינר אינה מקודש'
לא הגיע לידה המשכון ולא
הדינר נתן להיותו שלה היה
בידו משכון על חוב שיש לו
אצל אחרים וקידש בו אשה
אע"פ שאינו שלו הרי זה מקוד'
מפני שבעל חוב יש לו מקצת
קנין בגופו של משכון האומר
לאשה הרי את מקודשת לי
בדינר זה על מנת שתחזירהו לי

אינה מקודשת בין החזירה
בין לא החזירה שאם לא
החזירתו הרי לא נתקיים
התנאי ואם החזירתו לא נהני'
ולא הגיע לידה כלום נתן לה
אגודה של הדס ומוצא בו
ואמ' לה הרי את מקודש' לי
בזה וקבלה אותה אמרו לו
והלא אין בה שוה פרוטה
ואמ' התקדשי בארבעה זוזי'
המונחים בתוך האגודה א'
אם אמרה הן הרי זו מקודש'
ואם שתקה אינה מקודשת
בשתיקה זו שהשתיקה לאחר
מתן מעות אינה מועלת
ותהיה מקודשת בספק מפני
האגודה שמא תשוה פרו'
במקום אחר האומר לאש'
התקדשי לי בתמרה זו
התקדשי לי בזו התקדשי לי
בזו אם יש באחת מהן שוה
פרוטה הרי זו מקודש' ואם
לאו אינה מקודשת אלא
מספק שמא תשוה תמרה
אחת פרוטה במדינה אחרת
אמר לה התקדשי לי בזו
ובזו ובזו אם יש בכולן שוה
פרוטה מקודשת ואם לאו
אינה מקודשת אלא מספק
היתה אוכלת ראשונה ראשונ'
אם יש באחרונה שוה פרוט'
מקודשת ואם לאו אינה
מקודשת אלא מספק שאין
תמרים שאכלה הרי הן
במלוה והמקדש במלוה
אינה מקודשת ונמצא שא'

הקדושין לא בתמרה
האחרונה ׳ אמר לה הרי
את מקודשת לי בזו אם
יש בכולן שוה פרוטה ה
מקודשת אע״פ שהיא אוכל
ראשונה ראשונה שלה היא
אוכלת ׳ האומר לאשה הרי
את מקודשת לי בכוס זה אם
היה מלא מים הרי זו מקוד
בו ובמה שבתוכו ואם היה
מלא יין הרי זו מקודשת
לו בו ולא במה שבתוכו ׳
ואם היה מלא שמן הרי זו
מקודשת במה שבתוכו ולא
בו לפי אם לא היה בשמן
שוה פרוטה הרי זו מקודש
בספק ואם היה בשמן שוה
פרוטה הרי זו מקודשת
ודאי ואין משגיחין על
הכוס ׳׳

פרק ששי

המקד
על תנאי אם נתקיים התנא
הרי זו מקודשת ואם לאו
אינה מקודשת בין שהיה
התנאי מן האיש בין שהיה
מן האשה וכל תנאי שבין
שבעולם בין בקדושין בין
בגרושין בין במקח וממכ
בין בשאר דיני ממון צרי
להיות כתנאי ד׳ דברים ׳
ואלו הן הד׳ דברים של כל
תנאי שיהיה כפול ושי׳
ושיהיה הן שלו קודם
ללאו ושיהיה התנאי קוד
למעשה ושיהיה התנאי
דבר שאפשר לקיימו ׳

ואם חסר התנאי אחד מהן
הרי התנאי בטל וכאלו אין שם
תנאי כלל לא תהיה זו מקוד
או מגורשת מיד ויתקיים
המקח או המתנה מיד וכאלו
לא התנה כלל הואיל וחסר
התנאי אחד מן הארבעה ׳
כיצד האומ׳ לאשה אם תתני
לי מאתים זוז הרי את מקודש׳
לי בדינר זה ואם לא תתני
לי לא תהיה מקודשת ואחר
שהתנה תנאי זה נתן לה הדינ׳
הרי התנאי קיים והרי זו מק׳
מקודשת ואם לא נתנה לו
לא תהיה מקודשת ׳ אבל אם
אמר לה הרי את מקודשת
לי בדינר זה ונתן הדינר בידה
והשלים התנאי ואמ׳ אם
תתני לי מאתים זוז ואם לא
תתני לי לא תהיה מקודשת
הרי התנאי בטל מפני שהקדי
המעשה ונתן בידה ואחר
כך התנה ואע״פ שהכל בתוך
כדי דבור הרי זו מקודשת מיד
ואינה צריכה ליתן לו כלום ׳
וכן אם אמ׳ לה אם תתני מאתי
זוז הרי את מקודשת לי
בדינר זה ואחר כך נתן הדינר
בידה הרי התנאי בידה בטל
מפני שלא כפל לה התנאי
שהרי לא אמר לה ואם לא
תתני לי לא תהיה מקודשת
לפי׳ הרי זו מקודשת מיד
ואינה צריכה ליתן לו כלום
וכן אם אמר לה אם לא תתני
לי מאתים זוז לא תהיה

מקודשת לי ואם תתני לי מאתים
זוז הרי את מקודשת לי בדינר
זה ואחר כך נתן הדינר בידה הרי
התנאי בטל מפני שהקדים לאו
להן והרי זו מקודשת מיד ואינה
צריכה ליתן ׳ וכן אם אמר לה
אם תעלי לרקיע או תרדי לתהום
הרי את מקודשת לי בדינר זה
ואם לא תעלי לרקיע ולא תרדי
לתהום לא תהיי מקודשת ואחר
כך נתן הדינר בידה הרי התנאי
בטל והרי היא מקודשת שהדבר
ידוע שאי אפשר לקיים תנאי זה
ואין זה אלא כמפליגה בדברים
דרך שחוק והתול ׳ הרי שהתנה
בדבר שאי אפשר לעשותו לא
שהתורה אסרה אותו כגון שאמ׳
לה אם תאכלי חלב ודם הרי את
מקודשת לי בדינר זה ואם לא
תאכלי לא תהיי מקודשת אם
תאכלי בשר חזיר הרי זה נטיך
ואם לא תאכלי לא יהא נטיך
ואחר שהתנה נתן הדינר או
תנמו בידה והרי התנאי קיים
ואם עברה ואכלה הרי זו מק׳
מקודשת או מגורשת ואם לא
אכלה אינה מקודשת ואינה
מגורשת ואין אומרין בזה הרי
התנה על מה שכתוב בתורה
שהרי בידה שלא תתקדש ולא
תתגרש ׳ ולמה אמרו כל המ׳
המתנה על מה שכתוב בתורה
תנאו בטל ׳ בדבר שבממון
כגון שקדש או גירש או נתן או
מכר על תנאי שהוא רוצה בתנאי
שיזכה יזמו בדבר שלא זכה